

Brumarul

C. Mohanu

Foaie verde peliniță,
Colea-n vale-n poieniță
Frumos doarme-o copiliță:
Cu părul lăsat pe țăță,
Cam pe țăță, cam pe spate,
Inima-n mine se bate.
S-o deștepte nu-ndrăznea,
Tabachera o scotea,
Murgului la nas îi da.
Murgu tare străfiga,
Fetița de deștepta.
El degrabă mi-o-ntreba
- Ești fată sau măritată,
Ori zână din cer picată?
- Nu-s fată, nici măritată,
Nici zână din cer picată,
Și eu-s floare după mare,
Cine mă sărută moare.
Dar matale cine ești,
Cum te chemi, cum te numești?
Ești băiat ori însurat,
Ori înger din cer picat?
-Nu-s băiat, nici însurat,
Nici înger din cer picat.
Și eu-s Brumaru cel mai mare
Ce cad noaptea pe răcoare,
Mă ridic în prânzul mare,
Iau mirosul de la floare.